

hed og vand har fået særlig prioritet. Regeringen har samtidig opprioriteret indsatsen for at takle de globale miljøproblemer efter Johannesburgmødet.

Et vigtigt område er indsatsen mod den internationale terrorisme, som vi nævnte før. Det er en af vor tids største trusler. Regeringen har derfor lagt øget vægt på fremme af sikkerhed, stabilitet og kamp mod terror gennem udviklingsbistanden, fordi den fremmer de fattiges muligheder, hvorimod terroren ødelægger deres muligheder. Derfor vil vi gerne støtte de grupper, der arbejder for at fremme menneskerettigheder, modernisering samt religiøs og medmenneskelig tolerance i de lande, hvorfra terrorismen udspringer.

Tiden er bestemt ikke til, at vi handlingslammer os selv. Regeringen må løbende have mulighed for at tage nye initiativer og drøfte dem med Folketinget. Regeringen vil med andre ord fortsætte den proces, der blev indledt i 2003 med »En verden til forskel«, og hvor der som nævnt er planlagt en løbende produktudvikling over de kommende år, herunder også offentlig debat om regeringens udspil.

Regeringen drøfter løbende justeringerne og de nye initiativer med den danske ressourcebase bl.a. i rådet for internationalt udviklende samarbejde. Regeringen agter som led i denne proces at fremlægge regeringens prioriteter for dansk udviklingsbistand 2005-2009 sammen med finansloven i efteråret 2004.

Planen vil følge den udviklingspolitiske linje, som regeringen allerede har udstukket, og vil samtidig indeholde en række nye konkrete initiativer, der har til formål at videreudvikle den danske udviklingsindsats. Den vil vi meget gerne have en debat om, og de debatter og de omprioriteringer og de skærpselser, som den her hastigt løbende tid kalder på, kan jeg ikke gennemføre, kan jeg ikke lancere, kan jeg ikke foreslå Folketinget, hvis en kommission nedsættes, hvor man risikerer, at initiativerne skrinlægges eller må afvente kommissionens anbefaling.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes egentlig, at udenrigsministerens svar på det fremsatte forslag fra Kristendemokraterne kalder på nogle spørgsmål allerede på nuværende tidspunkt, for jeg synes ikke, det er helt rimeligt, at udenrigsministeren baserer sin argumentation mod forslaget på, at en regering vil

være totalt handlingslammet, hvis man nedsætter en kommission.

Der synes jeg, man kunne spørge udenrigsministeren, om den tidligere regering under den tidligere kommission var totalt handlingslammet, da kommissionen arbejdede. Har den svenske regering været totalt handlingslammet i forbindelse med, at den svenske kommission har arbejdet? Mener udenrigsministeren virkelig seriøst, at man ikke kunne have øget bevillingen til bekæmpelse af hiv/aids med 25 mio. kr. årligt de følgende 4 år, hvis der havde været en kommission nedsat på nuværende tidspunkt?

Det synes jeg helt ærligt ikke er seriøst. Der kan selvfølgelig findes argumenter imod nedsættelse af en kommission, det anerkender jeg, men jeg synes altså ikke, at det holder, at man skulle være totalt handlingslammet, og at man ikke kan foretage sig noget, hvis der i øvrigt er flertal for det i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jo være en vurdering og et skøn. Selvfølgelig kan jeg risikere at møde så forstandige mennesker som hr. Jann Sjursen hele tiden, men han forlader jo Folketinget. Men man risikerer jo simpelt hen, at man vil sige, at disse initiativer bør kommissionen vurdere. Det betyder, at så kan jeg ikke tage de initiativer, eller så bliver de forsinkede, og de kommer ikke frem for Folketinget.

Kl. 18.25

Men man kunne selvfølgelig også risikere det, som hr. Jann Sjursen er inde på, at Folketinget med et flertal vil sige: Jamen det gør vi altså alligevel, for det lyder meget fornuftigt. Men risikoen for en evig diskussion om, hvorvidt det skal behandles i kommissionen, eller om regeringen kan forelægge det og Folketinget kan vedtage det, vil altså være fristende og kan være med til at forhale beslutningsprocessen. Jeg er enig i det med aids/hiv, for det var jo ment som lidt af et drilleri, for selvfølgelig havde man nok kunnet finde ud af det med de fire gange 25 mio. kr. også med en kommission.

Men det seriøse i mit argument var jo, at hvis vi kommer, hvilket vi gør i årets løb med en handlingsplan på baggrund af gennemgangen – jeg medgiver, at de fire gange 25 mio. kr. havde man nok kunnet finde ud af – ligesom der kom i 2001, kunne man risikere, at den handlingsplan skulle vægtes inde i kommissionen.